

Foto: Borut Krajnc

Dr. Miran Mejak

je z dr. Janezom Drnovškom sodeloval v slovenski delegaciji Zveznega zbora Republik in pokrajin od leta 1986 do njegove izvolitve v predsedstvo SFRJ leta 1989 ter od leta 1989 do leta 1991, ko je bil predsednik Zveznega zbora republik in pokrajin. Na njegovo pobudo so ustanovili Fondacijo Pharos, ki ji je dr. Mejak po izvolitvi dr. Drnovška za predsednika vlade leta 1992 predsedoval vse do leta 2005. Vlada Republike Slovenije ga je leta 1992 imenovala za glavnega pogajalca za vprašanja nasledstva bivše SFRJ vse do sklenitve sporazuma o nasledstvu leta 2001. V politiki se več aktivno ne udeležuje.

Samozavesten, odločen in brez dlake na jeziku

Dr. Janez Drnovšek je zapustil neizbrisen pečat politika, ki je odločilno prispeval k temu, da je mlada država Slovenija po viharnem obdobju tranzicije pristala v varnem pristanu.

Osvetlitev vseh segmentov osebnosti Janeza Drnovška verjetno presega ta zapis. Lahko pa zapišem, da je po značaju in vrednotah odražal lastnosti, ki jih ceni večina Slovencev. Različna mnenja, kako se je v času predsednikovanja državi spreminjal, kažejo, da je tvegano izrekat hitre in površne sodbe o njegovih pogledih in dejanjih. Menim, da je v svojem bistvu vedno ostajal isti, čeprav so se navzven razodevale različne oblike njegovega obnašanja. Spoznala sva se ob koncu osemdesetih let, ko je bil izvoljen za člana slovenske delegacije v Skupščini SFRJ. S samozavestnostjo je napravil močan vtis, prepričati ga je bilo moč samo z neizpodbitnimi dejstvi, ki jih je odlično obvladal. Ne da bi upošteval nasprotovanja zvezne administracije, je odločno vztrajal na družbeno ekonomskih spremembah. S tehtnimi argumenti je spravljal v zadrego branilce sistema, ki ga je čas presegel. To se je še po-

sebej izrazilo, ko je kot član predsedstva SFRJ med političnimi dejavniki povzročal vznemirjenje, ogorčenje in nasprotovanje s svojim bistveno drugačnim pristopom pri razreševanju vprašanj državnega značaja. Odklanjal je vpletanje partije in njenih velikašev v državno politiko.

Dr. Drnovšek je cenil vse tiste, ki so pokazali sposobnost urejanja zadev v korist države, ne oziraje se na njihovo politično pripadnost.

Brez čustev in preračunljivo je oblikoval izostrene odločitve o tem, kar je bilo v danem trenutku najbolj primerno za napredek in uspeh Slovenije. Prepričan sem, da ga pri tem ni nihče usmerjal. Morda je zaradi prirojene previdnosti občasno spregledal nastajanje kakšnega problema, ki bi se ga dalo bolje rešiti. Odklanjal je nami-

šljene strokovnjake, ki so mu poskušali vsiliti svoje nasvete. Govorjenje o viziji se mu ni zdelo primerno pri konkretnih programih, za katere se je strateško zavzemal. Imel je razvit čut za ponižane in preganjane, vanje je bil pripravljen vložiti veliko svoje energije. Izredno dovteten je bil tudi za vprašanja med-

narodnih političnih odnosov. Ustvaril je osebne in globoke odnose s številnimi osebnostmi mednarodne veljave. Nepozaben je njegov prvi nastop na evropski mednarodni sceni leta 1989 v Parizu ob proslavi 200. obletnice francoske revolucije, ko je v svojem značilnem redkobesednem, vendar vsebinsko izvirnem, slogu osvojil sicer

Foto: Bonut Peterlin

zadržano in skeptično nastrojeno elito evropske diplomacije. Ta dosežek se je kasneje dragoceno obrestoval pri njegovem zavzemanju za uveljavitev neodvisne Slovenije.

V času, ko govorjenje o vključevanju v evropske gospodarske in politične institucije še ni bilo priporočljivo, je v vlogi predsednika SFRJ brez dlake na jeziku leta 1990 odločno nastopil

navade in dejavnosti tistih, za katere je ocenil, da ne ravnajo, kot je treba. Preziral je osebe, ki so ga poskušale izkoristiti za svoje osebne interese. Obsojal je povzpetništvo in kadar je koga od sodelavcev pri njem zasačil, je ostro reagiral. Prijateljstvo z njim ni prinašalo materialnih privilegijev ali karijerne prednosti. Zgolj zaradi strpnosti - oziroma nepreglednosti - je

Pri presojanju se ni nikoli prenaglil. Bil je redkobeseden, vsak izrečeni stavek pa je imel svoj pomen.

na Svetu Evrope v Strasbourgu. Ta nastop mu je državna diplomacija poskušala preprečiti. Velikokrat je osebno tvegala; na primer ko je na dramatični nočni seji predsedstva SFRJ kot nosilec odpora težnjam JLA ter Miloševičevih pristašev nasprotoval zaščiti demokratičnih sprememb, zlasti pa pravic republik do združitve. Menim, da je Janez Drnovšek lahko vzor drugim državnikom. Pri presojanju se ni nikoli prenaglil. Bil je sicer redkobeseden, toda vsak njegov izrečeni stavek je imel svojo težo. Nasprotoval je ihtavosti. Nikogar ni imel za sovražnika, vendar je odklanjal

kdaj verjetno spregledal posamezne primere izkoriščanja njegovega imena. Cenil je požrtvovalne, sposobne in korektne sodelavce ter vse tiste, ki so pokazali sposobnost urejanja zadev v korist države, ne oziraje se na politično pripadnost.

Slovenija je v Janezu Drnovšku imela osebnost, ki je najbolj ustrezala razvoju in napredku mlade, samostojne države. Dalekovidnega, previdnega, strpnega, poduhovljenega, nesebičnega predsednika, ki je vedno odločno nastopil, kadar so zadeve presegle meje dovoljenega. ■

Organic
IMAGINE WHAT'S NEXT!

kmalu v

KONGO HOTEL & CASINO d.o.o.
Igralni salon, Ljubljanska 65, 1290 Grosuplje, Slovenija

by
interblock
Member of Elektronček Group